Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0352/2017

16.5.2017

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o dosažení řešení založeného na existenci dvou států na Blízkém východě (2016/2998(RSP))

Hilde Vautmans, Marietje Schaake
za skupinu ALDE

B8-0352/2017

Usnesení Evropského parlamentu o dosažení řešení na založeného na existenci dvou států na Blízkém východě
(2016/2998(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na svá předchozí usnesení o mírovém procesu na Blízkém východě,

– s ohledem na předchozí rezoluce OSN, včetně rezoluce č. 2334/2016, kterou Rada bezpečnosti OSN přijala dne 23. prosince 2016,

– s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN o situaci v oblasti lidských práv na okupovaném syrském území Golanských výšin, kterou předložil Valnému shromáždění dne 10. ledna 2017,

– s ohledem na jednání Rady pro zahraniční věci o mírovém procesu na Blízkém východě, které proběhlo dne 6. ledna 2017,

– s ohledem na závěry Rady o mírovém procesu na Blízkém východě ze dne 18. ledna 2016,

– s ohledem na Evropsko-středomořskou dohodu zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Státem Izrael na straně druhé,

– s ohledem na zprávu Kvarteta z května 2016,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že vysoká představitelka EU pro zahraniční věci, místopředsedkyně Komise (dále jen „vysoká představitelka“) při několika příležitostech zopakovala své odhodlání obnovit a rozšířit úlohu Unie v mírovém procesu;

B. vzhledem k tomu, že by tedy měla skončit doba, kdy evropská diplomacie zaujímá roli pouhého pozorovatele;

C. vzhledem k tomu, že v dubnu 2015 jmenovala vysoká představitelka nového zvláštního zástupce Evropské unie pro mírový proces na Blízkém východě (dále jen „zvláštní zástupce EU“);

D. vzhledem k tomu, že okupace trvá již více než 50 let a dohody Oslo I byly podepsány v roce 1993;

E. vzhledem k tomu, že v některých členských státech probíhá proces uznání Státu Palestiny;

F. vzhledem k tomu, že se Evropská unie domnívá, že v současném měnícím se mezinárodním politickém prostředí vyžaduje blízkovýchodní mírový proces více než kdy jindy, aby jednotlivé strany, region i mezinárodní společenství fungovaly

na základě jasné koordinace a pevné jednoty;

G. vzhledem k tomu, že ochrana palestinských obyvatel a jejich práv na Západním břehu Jordánu, mj. práv vězňů, zejména pokud jde o oblast C, a ve východním Jeruzalému má pro zachování šance na řešení založené na existenci dvou států zásadní význam;

H. vzhledem k tomu, že v dubnu 2017 vysoký komisař OSN pro lidská práva odsoudil samosprávu v pásmu Gazy za to, že v rozporu s povinnostmi Palestiny podle mezinárodního práva provedla tři popravy;

I. vzhledem k tomu, že Evropská unie poskytuje palestinské samosprávě největší finanční podporu a je také největším obchodním partnerem Izraele; vzhledem k tomu, že Izrael má v rámci programu Horizont 2020 přístup k finančním prostředkům EU a je stranou dohod o zemědělských, průmyslových a farmaceutických výrobcích;

J. vzhledem k tomu, že kromě snah o oživení mírového procesu existují konkrétní projekty spolupráce, jako je kanál mezi Rudým a Mrtvým mořem, který představuje naději, mír a usmíření v regionu, jenž to tak naléhavě potřebuje;

1. znovu potvrzuje svou podporu řešení založenému na existenci dvou států, tedy Státu Izrael s bezpečnými a uznanými hranicemi a sousedního nezávislého, demokratického, uceleného a životaschopného Státu Palestina, jejichž občané by vedle sebe žili v míru a bezpečí, a prohlašuje, že nebudou uznány žádné jiné změny hranic existujících před rokem 1967, včetně hranic Jeruzaléma jako hlavního města těchto dvou států, než změny dohodnuté mezi oběma stranami;

2. vyjadřuje důrazný nesouhlas s veškerým jednáním, které ohrožuje životaschopnost uvedeného, a naléhavě vyzývá obě strany, aby s cílem obnovit důvěru a navrátit se ke smysluplným jednáním prokázaly prostřednictvím své politiky a opatření skutečné odhodlání dosáhnout tohoto řešení; vyzývá za tímto účelem ESVČ a delegaci EU v Jeruzalémě a Tel Avivu, aby pokračovaly v pečlivém sledování vývoje situace na místě a jeho širších dopadů a aby zvážily další kroky, které by zachovaly šanci na řešení založené na dvou státech, která se v důsledku nových skutečností na místě neustále zmenšuje;

Překážky bránící řešení založenému na existenci dvou států

3. domnívá se v této souvislosti, že existence a budování izraelských osad na okupovaných palestinských územích, včetně východního Jeruzaléma, je podle mezinárodního práva nezákonná a představuje pro řešení založené na existenci dvou států zásadní překážku;

4. lituje zejména, že Knesset dne 6. února 2017 schválil „regulační zákon“, který umožňuje retroaktivně legalizovat osady postavené na palestinských pozemcích bez souhlasu jejich legitimních soukromých vlastníků; s politováním konstatuje, že izraelská vláda vydala následně dne 30. března 2017 rozhodnutí vypsat na stavbu nových osad hluboko na území Západního břehu Jordánu výběrové řízení;

5. vyzývá proto Izrael, aby v souladu s plánem Kvarteta z roku 2002 odstranil osady, které byly vybudovány od března 2001, a ukončil veškerou činnost spojenou s jejich budováním; znovu opakuje svou výzvu, aby izraelské orgány okamžitě ukončily

blokádu pásma Gazy a zvážily přitom, že musejí chránit své občany před teroristickými útoky;

6. odsuzuje demolici budov a ničení projektů, které byly na okupovaných územích vybudovány z peněz EU; naléhavě vyzývá organizace fungující na místě na základě finanční podpory z EU, aby spolupracovaly s izraelskými ministerstvy, aby se zabránilo opakování těchto případů;

7. připomíná, že základním předpokladem míru a bezpečnosti v regionu je dodržování mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva v oblasti lidských práv ze strany státních i nestátních aktérů, včetně odpovědnosti za jeho porušování;

8. s politováním konstatuje, že zhoršující se politická a ekonomická situace představuje jednak problém pro palestinskou samosprávu, takže jen obtížně přebírá vedoucí úlohu, tak aby mohla za jednacím stolem zastávat jednotné palestinské stanovisko, a jednak neumožňuje bojovat proti násilí a podněcování k němu, zejména v případě palestinské mládeže;

9. zdůrazňuje, že palestinská samospráva by měla při jednáních s Izraelem vystupovat jednotně a nezastupovat pouze Západní břeh Jordánu, ale také Pásmo Gazy; vyzývá Hamas, aby přijal, že palestinská samospráva zastupuje také Pásmo Gazy;

10. připomíná, že pokračující násilí, nedávné teroristické útoky proti Izraelcům a podněcování k násilí se zásadně neslučují se snahou o dosažení mírového řešení založeného na dvou státech a vedou k dalšímu prohlubování nedůvěry mezi těmito společenstvími; s politováním konstatuje, že palestinská samospráva i nadále dělá z Palestinců zabitých v Izraeli při provádění teroristických útoků mučedníky;

11. vyzývá bezpečnostní složky palestinské samosprávy, aby prováděly neomezeně účinné a včasné operace, aby např. ničily nezákonně nahromaděné zbraně a bránily militantním palestinským skupinám v jejich činnosti, např. při odpalování raket na Izrael;

12. naléhavě vyzývá orgány Pásma Gazy, aby pozastavily vykonávání dalších poprav, a vyzývá palestinskou samosprávu, aby okamžitě zavedla oficiální moratorium na vykonávání trestu smrti, které by mělo vést k jeho úplnému zrušení;

13. vyzývá obě strany, aby přijaly okamžité kroky, které by zabránily všem aktům násilí proti civilnímu obyvatelstvu, mj. teroristickým činům a také provokacím, podněcování k násilí a ničení;

Nová evropská mírová iniciativa: vystupovat jednotně

14. připomíná členským státům benátské prohlášení z června 1980, v rámci něhož členské státy převzaly odpovědnost za mírový proces, a vyzývá k tomu, aby bylo při příležitosti 50. výročí okupace v červnu tohoto roku přijato nové benátské prohlášení; vyzývá vysokou představitelku, aby v návaznosti na toto nové prohlášení zahájila práci na vytvoření nové evropské mírové iniciativy;

15. zdůrazňuje, že je nutné, aby EU převzala v rámci Kvartetu a jednání s příslušnými stranami v daném regionu klíčovou a jasně stanovenou úlohu; vítá proto, že vysoká

představitelka jmenovala zvláštního zástupce EU pro mírový proces na Blízkém východě, čímž vyslala jasný signál, že se EU hodlá v této záležitosti angažovat;

16. s politováním konstatuje, že od jmenování zvláštního zástupce EU se nezdá, že by EU hrála při řešení tohoto konfliktu nějakou podstatnější úlohu; naléhavě proto vyzývá vysokou představitelku a zvláštního zástupce EU, aby lépe využívali politické vztahy a institucionální odborné zkušenosti EU a jejích členských států, jež jsou založeny na zeměpisné blízkosti, historických vazbách a intenzivní hospodářské výměně Evropy s blízkovýchodním regionem, s cílem zaujmout aktivnější a efektivnější politickou úlohu v mírovém procesu mezi Izraelci a Palestinci a v širším kontextu mezi arabskými státy a Izraelem;

17. poukazuje v této souvislosti na význam trvalých snah o dosažení pokroku v rámci arabské mírové iniciativy a také nových snah Kvarteta a Egypta; uznává iniciativu Francie zaměřenou na svolání mezinárodní mírové konference;

18. zdůrazňuje, že pokud se má podpořit skutečná evropská mírová iniciativa, je prvotním úkolem členských států aktivně přispět k utváření jednotného evropského stanoviska a zdržet se jednostranných kroků, které podrývají evropskou činnost;

19. zdůrazňuje, že hlavy evropských států a vlád nemohou požadovat po Unii, aby byla v tomto regionu aktivní, pokud jí jejich rozdílné postoje brání v tom, aby prostřednictvím vysoké představitelky vystupovala jednotně;

20. zdůrazňuje, že budoucí vývoj vztahů mezi EU a izraelskými a palestinskými partnery bude záviset rovněž na jejich angažovanosti v zájmu trvalého míru, který by byl založen na řešení prosazujícím existenci dvou států;

21. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni, vysoké představitelce, zvláštnímu zástupci EU, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, vyslanci Kvartetu pro Blízký východ, Knessetu a izraelské vládě, prezidentovi palestinské samosprávy a Palestinské legislativní radě.